

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 13 0 К 005092 19 Кж 6
Бања Лука, 05.07.2019. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића као предсједника вијећа, Обрена Бужанина и Весне Антонић, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптужених Н.Н. и Д.П., због стицаја кривичних дјела разбојништва из члана 227. став 2. у вези са ставом 1. и крађе из члана 224. став 1. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалби окружног јавног тужиоца у Добоју, изјављеној против рјешења Окружног суда у Добоју број 13 0 К 005092 19 К од 28.6.2019. године, у сједници вијећа одржаној дана 05.07.2019. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Уважавањем жалбе окружног јавног тужиоца у Добоју укида се рјешење Окружног суда у Добоју број 13 0 К 005092 19 К од 28.6.2019. године и предмет враћа том суду на поновно одлучивање.

О б р а з л о ж е њ е

Првостепеном пресудом Окружног суда у Добоју број 13 0 К 005092 19 К од 28.6.2019. године оглашени су кривим оптужени Н.Н. и Д.П. због стицаја кривичних дјела разбојништва из члана 227. став 2. у вези са ставом 1. и кривичног дјела крађе из члана 224. став 1. Кривичног законика Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 64/17, у даљем тексту: Кривичног законика) за која дјела су им изречене јединствене казне затвора и то Н.Н. у трајању од 7 (седам) година и 7 (седам) мјесеци, а Д.П. у трајању од 5 (пет) година и 1 (један) мјесец.

С обзиром да су се оптужени у вријеме изрицања ове пресуде, налазили у притвору из разлога предвиђеног одредбом члана 197. став 1. тачка в) Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 53/12, 91/17 и 66/18, у даљем тексту: ЗКП РС) првостепени суд је поступајући у смислу члана 203. став 1. ЗКП РС испитао да ли и даље стоје разлози за задржавање оптужених у притвору, те је побијаним рјешењем број 13 0 К 005092 19 К од 28.6.2019. године укинуо притвор оптуженима Н.Н. и Д.П. и одлучио да се исти имају одмах пустити на слободу.

Против наведеног рјешења жалбу је благовремено изјавио окружни јавни тужилац из Добоја због битне повреде одредаба кривичног поступка (члан 311.

став 1. тачка к) ЗКП РС) и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања (члан 313. став 1. ЗКП РС) с приједлогом да се побијано рјешење укине и оптуженима одреди притвор у смислу члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС.

Испитујући побијано рјешење у дијелу који се побија жалбама, те по службеној дужности у смислу одредбе члана 320. у вези са чланом 338. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Основани су жалбени приговори окружног јавног тужиоца засновани на тврдњи да је образложење побијаног рјешења захваћено битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС у облику недостатка разлога о одлучним чињеницама.

Наиме, притвор према оптуженима је егзистирао до изрицања цитиране првостепене пресуде по притворском разлогу садржаном у одредбама члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС, који се манифестује у постојању нарочитих околности које оправдавају бојазан да ће боравком на слободи оптужени поновити кривично дјело за које се може изрећи казна затвора од три године или тежа казна.

Те нарочите околности се, према образложењу рјешења о одређивању а потом и продужењу притвора, огледају у чињеницама да је оптужени Н.Н. до сада шест пута осуђиван због различитих кривичних дјела, међу којима су и кривична дјела против имовине (за коју врсту кривичних дјела је оглашен кривим неправоснажном пресудом), што указује на склоност овог оптуженог за вршење кривичних дјела, док се у односу на оптуженог Д.П., те нарочите околности огледају у чињеници да је раније осуђиван пресудом Основног суда Модрича број 86 0 К 042322 17 К, којом му је изречена условна осуда са утврђеном казном затвора у трајању од 6 (шест) мјесеци и роком провјеравања од 1 (једне) године. При томе се посебно апострофира околност да се оптужени оптужницом терете да су у кратком временском периоду извршили два истоврсна кривична дјела и то разбојништво из члана 227. став 2. у вези са ставом 1. и крађу из члана 224. став 1. Кривичног законика (а за које су и оглашени кривим неправоснажном пресудом).

Побијано рјешење у свом образложењу закључује да раније радње и поступци оптужених који су узимани као основ за одређивање и продужење притвора из члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС више не представљају нарочите околности које оправдавају бојазан да би оптужени боравком на слободи поновили кривично дјело, па да је самим тим престао разлог за задржавање оптужених у притвору по наведеном притворском основу.

За наведени закључак побијано рјешење није дало разлоге у образложењу, што се жалбом јавног тужиоца правилно истиче, јер када се имају у виду неспорна чињенична утврђења која се односе на ранију осуђиваност оптужених те временски период у којем су дјела по неправоснажној пресуди извршена, остаје нејасно на којој чињеничној основи се заснива закључак побијаног рјешења да те околности већ самим моментом доношења првостепене пресуде немају више карактер нарочитих околности које оправдавају бојазан да би оптужени боравком на слободи поновили кривично дјело.

Недостатак разлога у образложењу за ове чињенице од одлучног значаја на којима се темељи закључак побијаног рјешења о престанку законских разлога за даље задржавање оптужених у притвору по основу одредби члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС, представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС усљед које правилност и законитост побијаног рјешења није могуће испитати.

Посматрано у контексту ранијих осуда те карактера и тежине кривичних дјела по неправоснажној пресуди, жалба тужиоца основано доводи у питање и правилност закључка побијаног рјешења по којем ће чињеница неправоснажног окончања поступка, досадашњи боравак у притвору и изречене казне предуприједити опасност од понављања дјела.

Из наведених разлога жалбу јавног тужиоца је у смислу одредби члана 337. став 3. ЗКП РС ваљало уважити, побијано рјешење укинути и предмет вратити првостепеном суду на поновно одлучивање.

У поновном поступку тај суд ће отклонити битну повреду одредаба кривичног поступка на коју му је указано овим рјешењем (при томе ће цијенити и жалбене приговоре чињеничног карактера) и то тако што ће образложити одлучне чињенице на којима ће засновати своју одлуку о томе да ли и даље постоје разлози за задржавање оптужених у притвору и након изрицања првостепене пресуде по наведеном притворском разлогу.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић